

te dansk kultur mod den nedtromling, der sker fra WTO's og EU's side.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Nu ved hr. Keld Albrechtsen jo udmærket, at er der noget, som Dansk Folkeparti er, er det indædt modstander af EU. Men vi kan jo ikke få flertal her i Folketinget for vores synspunkter alene sammen med Enhedslisten, som har samme sympati som os for lige netop de emner, hr. Keld Albrechtsen nævner her, det ved hr. Keld Albrechtsen jo også udmærket.

For at man en gang imellem kan få gennemført nogle ting, kræves der jo et flertal, og uanset hvor ideologisk man kan være på de områder, vi diskuterer her, er man desværre en gang imellem nødt til at indgå nogle kompromiser for at få en aftale med et flertal bag sig. Det ved hr. Keld Albrechtsen også udmærket, selv om det ikke er så ofte, hr. Keld Albrechtsen er med til at gennemføre nogle fornuftige tiltag ved at være med i et flertal.

Man må vælge, og jeg er helt sikker på, at de dispositioner, som Dansk Folkeparti har foretaget sammen med regeringen i medieforliget, er yderst fornuftige. Og så kan jeg kun gentage, hvad jeg sagde tidligere: Der bliver ikke noget salg af TV 2 til hverken Berlusconi eller Murdoch.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Det er lidt fristende at fortsætte med denne sprogbug.

Jeg forstår, at fru Frevert er indædt modstander af noget. Men kan jeg få bekræftet, at når det drejer sig om at forkorte armslængdeprincippet, og når det drejer sig om at indføre noget censur eller noget kontrol eller noget smagsdommeri, er fru Frevert absolut ikke modstander af det, men nærmest for, at vi skal gøre det? Jeg skal minde om Dogvillesituationen og om de mindre nålestik, vi oplever fra tid til anden, f.eks. antydningen af, at KODA er ureflekteret og bare optræder som en opkrævende og destruerende organisation efter den lovgivning, som er vedtaget her i Folketinget.

Hvor står fru Frevert og Dansk Folkeparti i spørgsmålet om armslængdeprincippet? Min påstand er, at det er blevet lidt forkortet, det er reaktionen på PEN-sagen jo et andet eksempel på, og hvis jeg går lidt væk fra det egentlig kul-

turelle, kunne jeg jo også minde om tildelingen af forskermidlerne.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg synes, Socialdemokraternes ordfører er lidt usaglig eller sagt på en anden måde springer utrolig meget i teksten.

I virkeligheden drejer det sig måske helt konkret om det, som var essensen i ordførerens spørgsmål, nemlig om Dansk Folkeparti går ind for armslængdeprincippet eller ej. Sådan forstod jeg det, men der blev rodet alle mulige andre mærkværdigheder om smagsdommeri osv. ind i spørgsmålet. Selvfølgelig går Dansk Folkeparti ind for armslængdeprincippet, det er også derfor, vi har stemt ja til oprettelsen af Kunststyrelsen og Kunstrådet, og det er også derfor, vi er med i de forskellige forlig, fordi vi mener, at der skal eksperter til at vurdere tingene. Vi mener, det er yderst vigtigt, at der kan være en tredje mand med på sidelinjen og vurdere tingene, og det er, så vidt jeg ved – og så vidt jeg kan forstå, ved Socialdemokraternes ordfører det også – hele essensen af armslængdeprincippet. Det må være det, det hele drejer sig om, så jeg kan svare fuldstændig præcist: Ja, det er lige nøjagtig, hvad Dansk Folkeparti går ind for.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Der blev sagt, at spørgsmålet var rodet, men helt konkret: Gælder tilslutningen til armslængdeprincippet, når man mener, at nu skal støtten til Dogvilleproduktionen fjernes? Gælder det også, når KODA skal forulempes? Gælder det også, når der skal tages stilling til PEN-sagen? Og gælder det også, når der skal fordeles forskermidler? Det spørgsmål skulle da være til at forstå.

KL 10.30

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Det kan da godt være, det er til at forstå, men vi mener i Dansk Folkeparti, at man har lov til at kritisere, hvis tingene ikke bliver effektueret ud fra de forudsætninger, man selv mener, de skulle være effektueret ud fra.

Vi har en mening om og en holdning til tingene, som er en helt klar del af vores ideologi og det, som vi står for. At man så en gang imellem kan finde noget at være fælles om og nå frem til nogle kompromiser og nogen konsensus, er jo